

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
TOMA Nadejda
TIMOFTI Vladimir

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Carp Roman, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Carp Roman xxxx, născut la xxx xxx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.02.2013 – 18.05.2015;

Instanța de apel: 21.10.2016 – 05.04.2017;

Instanța de recurs: 16.06.2017 – 01.08.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 18 mai 2015, Carp Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani. Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din ziua reținerii acestuia.

Acțiunile civile a părților vătămate Smoleac Adrian, Carauș Olesea, Munteanu Larisa, Zburlea Trofim și a părții civile Ciubotaru Sergiu au fost admise.

S-a dispus încasarea din contul lui Carp Roman în beneficiul lui Smoleac Adrian prejudiciul material cauzat în mărime de 8 000 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Carp Roman în beneficiul lui Carauș Olesea prejudiciul material cauzat în mărime de 16 000 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Carp Roman în beneficiul lui Munteanu Larisa prejudiciul material cauzat în mărime de 8 000 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Carp Roman în beneficiul lui Zburlea Trofim prejudiciul material cauzat în mărime de 5 700 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Carp Roman în beneficiul lui Ciubotaru Sergiu prejudiciul material cauzat în mărime de 3 527 euro, echivalentul a 56 432 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Carp Roman, la finele lunii iulie 2011, practicând ilegal activitatea de întreprinzător și anume prestând servicii de instalare a mobilierului, din interes material, urmînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, ilegal, prin înșelăciune și-a asumat obligația de a asambla lui Carauș Olesea, locuitoare a or. xxx, str. xxx ap.xxx, mobilă, pentru care prin abuz de încredere, a dobîndit și însușit de la ultima bani numerar în sumă totală de 16 000 lei, prin care fapt i-a cauzat proprietarei o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 21 iulie 2011 practicând ilegal activitatea de întreprinzător și anume prestând servicii de instalare a mobilierului, din interes material, urmînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, ilegal, prin înșelăciune și-a asumat obligația de a asambla lui Ciubotaru Sergiu, locuitor al or. xxx, str. xxx, xxx, mobilă, pentru care prin abuz de încredere, a dobîndit și însușit de la ultimul bani numerar în sumă totală de 3 527 euro, echivalentul a 56 432 lei, prin care fapt i-a cauzat proprietarului o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 27 iulie 2011, practicând ilegal activitatea de întreprinzător și anume prestând servicii de instalare a mobilierului, din interes material, urmînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, ilegal, prin înșelăciune și-a asumat obligația de a asambla lui Smoleac Adrian, locuitor al or. xxx, str. xxx, xxx, mobilă, pentru care prin abuz de încredere, a dobîndit și însușit de la ultimul bani numerar în sumă totală de 500 euro, echivalent a 8000 lei, prin care fapt i-a cauzat proprietarului o daună materială în proporții considerabilă.

Tot el, la începutul lunii august 2011, practicând ilegal activitatea de întreprinzător și anume prestând servicii de instalare a mobilierului, din interes material, urmînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, ilegal, prin înșelăciune și-a asumat obligația de a asambla lui Munteanu Larisa, locuitorarea a or. xxx, str. xxx, xxx, mobilă, pentru care prin abuz de încredere, a dobîndit și însușit de la ultima bani numerar în sumă totală de 8000 lei, prin care fapt i-a cauzat proprietarei o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la începutul lunii august 2011, din interes material, urmînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, ilegal, sub pretextul de a iniția o afacere și anume de a presta servicii de instalare a mobilierului, prin înșelăciune a dobîndit de la locuitorul sat. xxxx, r-nul xxxx, Zburlea Trofim un laptop de model „Acer” cu prețul de 5 700 lei, prin care fapt i-a cauzat proprietarului o daună materială în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin

înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită în proporții mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost contestată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei din motivul că nu a săvârșit faptele incriminate de la art. 190 Cod penal.

În argumentarea apelului a invocat, că la 17 august 2016 a fost reținut de poliție și la 20 august a fost escortat la Penitenciarul nr. 11 Bălți fără să i se prezinte mandatul de arestare și copia sentinței. A fost anunțat verbal că există sentință de condamnare a judecătoriai Florești, după adresarea scrisă la 05 octombrie 2016, prin poștă a primit copia sentinței și din acest moment a apărut posibilitatea să declare apel.

Apelantul a menționat că la 18 mai 2015, în lipsa sa, a fost condamnat de judecătoria Florești în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu regim semiînchis.

De asemenea, apelantul a menționat că în procesul de judecată a fost lipsă din cauza amenințărilor din partea unor persoane recunoscute părți vătămate și că procurorul solicita suma de 1500 euro, bani pe care nu-i avea.

La fel, apelantul a menționat că cu sentința emisă nu-i de acord din motivul că nu a săvârșit faptele ce constituie infracțiune conform alin. (4) art. 190 Cod penal și nu a cauzat prejudicii materiale în proporțiile care sunt indicate în sentință.

Mai indică că nu a practicat nici o activitate ilegală în privința părților vătămate, dar a fost angajat de Zburlea Trofim și partenerul său Botnari Alexandru, șef al SRL „Mobildec”, iar comenzile personal le executa legal, fiind proprietar și fondator al ÎI „Roman Carp”, iar actele sale de identitate, ale întreprinderii, proiectele, specificările și calculele comenzilor au fost sustrate din apartamentul pe care-l închiria.

În opinia apelantului partea vătămată Carauș Olesea atît la anchetă, cît și în instanța de judecată a depus declarații false, deoarece i-a fost montat setul de mobilier de bucatărie, cu excepția fronturilor pentru uși, sertare, mînere și prejudiciul cauzat este de 3200 lei. La fel este și comanda părții vătămate Ciubotaru Sergiu, prejudiciul fiind de 24 500 lei, iar declarațiile reprezentantului Berladean Lilia nu corespund realității, părții vătămate Zburlea Trofim i-a fost achitat costul laptopului, referitor la părțile vătămate Smoleac Adrian și Munteanu Larisa recunoaște suma prejudiciului cauzat.

La 16 decembrie 2016, inculpatul Carp Roman a solicitat anexarea la materialele cauzei a unei cereri de apel suplimentare, în care a indicat, că organul de urmărire penală a încălcat legea, incluzându-l în actul de învinuire pe Ciubotaru Sergiu cu prejudiciul pretins, necătând la faptul că nu a fost recunoscut ca parte vătămată, astfel a fost greșit învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, fapt ignorat de instanța de fond.

Un alt argument în susținerea apelului s-a referit la aceea că prejudiciul declarat de avocatul Berladean Lilia, reprezentant juridic al Ciubotaru Sergiu în mărime de 3 527 euro nu corespunde realității, dat fiind faptul că, Ciubotaru Sergiu era plecat din țară pînă a fi el învinuit, iar suma recunoscută de Ciubotaru Sergiu este de 1852 euro.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2017, apelul declarat de inculpat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără careva

modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a constatat că sentința din 18 mai 2015 a fost pronunțată în lipsa inculpatului Carp Roman, la data de 17 august 2016 a fost reținut, iar la 20 august a fost escortat la Penitenciarul nr. 11 Bălți pentru executarea pedepsei. Carp Roman a primit copia sentinței la 05 octombrie 2016 la solicitarea sa scrisă și apel a declarat la 07 octombrie 2016.

În acest sens, instanța a reținut că apelul inculpatului Carp Roman urmează a fi repus în termenul de atac, așa cum întârzierea a fost determinată de motive întemeiate (lipsa la judecarea cauzei penale și pronunțarea sentinței, primirea copiei sentinței la 05.10.2016 și declararea apelului la 07.10.2016).

La fel instanța de apel a reținut că prima instanță, cercetînd cumulul de probe administrate prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Carp Roman încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 190 alin. (4) Cod penal - *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvîrșită în proporții mari.*

Instanța de apel a statuat că la baza condamnării inculpatului au fost puse următoarele probe, verificate în cadrul ședințelor de judecată: declarațiile părților vătămate Carauș Olesea, Munteanu Larisa, Smoleac Adrian, Zburlea Trofim, reprezentantul părții civile Ciubotaru Sergiu, Berladean Lilia; plîngerea lui Zburlea Trofim (f.d.7); plîngerea lui Smoleac Adrian (f.d. 10); plîngerea lui Carauș Olesea (f.d. 11); plîngerea lui Munteanu Larisa (f.d.21); adresarea lui Ciubotaru Sergiu (f.d. 28); declarațiile părților vătămate Carauș Olesea (f.d.37); Smoleac Adrian (f.d.43); Munteanu Larisa (f.d.48) și Zburlea Trofim (f.d.53).

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine faptul că, probele cercetate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al concludenței, pertinentei și veridicității lor, demonstrează integral vinovăția inculpatului Carp Roman, în comiterea infracțiunii de escrocherie prevăzută la art. 190 alin. (4) Cod penal, iar afirmațiile inculpatului referitor la greșita încadrare a acțiunilor sale nu sunt probate și poartă un caracter declarativ.

În continuare, instanța a consemnat că, inculpatul a acționat cu intenția de a înșela părțile vătămate și a însușit mijloacele bănești, deoarece primul nu și-a onorat obligațiunile asumate și ulterior se eschiva de la restituirea banilor, invocând diferite pretexte.

Instanța de apel a menționat că nerecunoașterea totală a vinei de către Carp Roman se apreciază ca libertate de mărturisire împotriva sa, consfințită la art.21 Cod de procedură penală, ea nu echivalează cu achitarea inculpatului, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea escrocheriei cu cauzarea de daune în proporții considerabile părții vătămate, dar în total escrocherie în proporții mari.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că argumentele, poziția și cerințele inculpatului indicate în apel, susținute în ședința instanței de apel, sunt declarative și neîntemeiate, fiind înaintate doar cu scopul de a evita răspunderea penală, urmând a fi respinse ca nefondate.

La fel urmează a fi respinse și argumentele apelantului privind lipsa elementelor infracțiunii de escrocherie, dar existența unor relații civile între el și părțile vătămate din cadrul cauzei penale, deoarece din probele acumulate de organul de urmărire penală și administrate în instanța de fond se confirmă cu certitudine intenția lui Carp Roman de a deposeda părțile vătămate de mijloacele financiare prin abuz de încredere.

Mai mult, instanța de apel a constatat că însăși inculpatul indică poziții contrare a activității lui de întreprinzător, pe de o parte ca angajat neoficial al magazinului de mobilă a lui Zburlea Trofim, pe de altă parte ca întreprinzător individual, ceea ce înseamnă că el n-a activat legal, dar își caută poziția convinabilă pentru a combate învinuirea.

Instanța de apel a menționat că Carp Roman nu și-a onorat obligațiunile și s-a ascuns de părțile vătămate, precum și de organele de drept, demonstrând în așa mod doar intenția infracțională. Argumentele lui Carp Roman referitor la pretensele amenințări din partea părților vătămate, procurorului și altor persoane necunoscute nu-s bazate pe careva date obiective și nu pot fi considerate drept fapte reale. Or, perioada de timp 2011-2016 a fost suficientă pentru rezolvarea chestiunii privind recuperarea pagubelor materiale și demonstrarea bunei sale intenții.

Instanța de apel a mai specificat că din materialele cauzei rezultă că Carp Roman după ce primea banii de la părțile vătămate, își achita datoriile, dar nu realiza comenzile primite, fapt ce încă o dată demonstrează intențiile sale infracționale.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate în apel sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Cât privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect la stabilirea categoriei pedepsei a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță justificat a dispus de a admite acțiunile civile a părților vătămate Smoleac Adrian, Carauș Olesea, Munteanu Larisa și Zburlea Trofim și a părții civile Ciubotaru Sergiu.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul, prin care, fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului inculpatul a invocat argumente similare celor indicate anterior în cererea de apel și descrise în pct. 3. al prezentei decizii, suplimentar menționând următoarele:

- că învinuirea înaintată este abuzivă, neîntemeiată și bazată doar pe presupuneri;
- recurentul a menționat că la 18 mai 2015, a fost condamnat de judecătoria Florești în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, în lipsa sa, astfel, consideră că ia fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO;
- cu decizia instanței de apel nu-i de acord din motivul că nu a săvârșit faptele ce constituie infracțiune conform alin. (4) art. 190 Cod penal și nu a cauzat prejudicii materiale în proporțiile care sunt indicate;
- susține că nu este de acord cu declarațiile părții vătămate Carauș Olesea, care susțin că prin acțiunile sale i-a fost cauzat un prejudiciu de 16000 lei, deoarece din suma dată i-a fost montat setul de mobilier de bucătărie. La fel este și comanda părții vătămate Ciubotaru Sergiu, prejudiciul fiind de 24 500 lei, iar declarațiile reprezentantului Berladean Lilia nu corespund realității, părții vătămate Zburlea Trofim i-a fost achitat costul laptopului, referitor la părțile vătămate Smoleac Adrian și Munteanu Larisa recunoaște suma prejudiciului cauzat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpatul Carp Roman, solicitând respingerea recursului, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar motivele date nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală. Astfel, temeiurile pe care s-a bazat recurentul nu persistă în cauză, iar decizia instanței de apel cuprinde toate motivele expuse în apel, astfel aceasta corespunde prevederilor procedurale.

8. Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, iar în vederea susținerii acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul, fără citarea părților, este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Reieșind din textul recursului declarat, instanța atestă că, recurentul nu a făcut trimitere la vreun temei concret din cele stipulate în art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă Colegiul penal reține că, din textul recursului, argumentele invocate se cuprind în temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8), 12) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel, examinând apelul inculpatului Carp Roman, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (4) Cod penal, este dovedită, prin următoarele probe și anume: - declarațiile părților vătămate Carauș Olesea, Munteanu Larisa, Smoleac Adrian, Zburlea Trofim, reprezentantul părții civile Ciubotaru Sergiu, Berladean Lilia; precum și actele cauzei: - plîngerea lui Zburlea Trofim; plîngerea lui Smoleac Adrian; plîngerea lui Carauș Olesea; plîngerea lui Munteanu Larisa; adresarea lui Ciubotaru Sergiu; declarațiile părților vătămate Carauș Olesea; Smoleac Adrian; Munteanu Larisa și Zburlea Trofim.

Astfel, Colegiul penal consideră că aceste constatări au permis instanței de apel să conchidă asupra legalității și temeiniciei concluziei primei instanțe, corect fiind menținută sentința, prin care Carp Roman a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal.

Argumentele recurentului, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, în opinia Colegiului, sunt neîntemeiate. Instanțele ierarhic inferioare, reieșind din prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au dat o apreciere corectă declarațiilor părților vătămate Smoleac Adrian, Carauș Olesea, Munteanu Larisa și Zburlea Trofim, reprezentantul părții civile Ciubotaru Sergiu, Berladean Lilia, precum și celorlalte probe, care au fost analizate în ansamblu, în mod obiectiv.

Totodată, instanța de recurs menționează că în acțiunile ce i se incriminează lui Carp Roman, se regăsesc elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal și anume escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită în proporții mari.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin dobândire ilicită a bunurilor se înțelege un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, deținere, posesie a unui bun și alte valori străine.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee de acțiuni a făptuitorului și denaturarea informației despre sine, despre apartenența de firmă, posibilitățile financiare, utilizarea unor documente fictive sau false, ascunderea unor informații.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri, care cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea intenției sale. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, de mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei.

Pentru existența infracțiunii de excrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, iar făptuitorul deși simulează careva relații contractuale, nici nu are intenția de a-și onora obligațiile.

Astfel, Colegiul constată că, Carp Roman având intenția de a dobândi ilicit surse financiare de la părțile vătămate intra în încrederea acestora, insuflându-le faptul că este o persoană corectă, care prestează servicii de instalare a mobilierului și va realiza comenzile primite, după care primea de la părțile vătămate mijloace financiare, cu toate că de la bun început nu avea intenții de a realiza comenzile primite, dar de a dobândi mijloace financiare în scop de a se îmbogăți.

Ulterior, Carp Roman deși cunoștea că are obligațiuni asumate în scop de instalarea mobilierului, nu și-a onorat obligațiunile asumate, prevenind orice contact cu părțile vătămate, eschivându-se de la restituirea banilor, invocând diferite pretexte.

Cât privește temeiul invocat de recurent referitor la existența relațiilor civile între inculpat și părțile vătămate, Colegiul penal le respinge ca fiind nefondate, deoarece delimitarea escrocheriei, de încălcarea normelor de drept civil, urmează a fi percepută corect, luând în considerație două aspecte de maximă importanță, și anume: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunului, și disponibilitatea efectivă a acestuia de ași executa angajamentele asumate.

În acest aspect, instanța ține să menționeze că în speță acțiunile inculpatului au depășit limitele cadrului civil, trecând în sfera penalului.

Limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin abuz de încredere și înșelăciune.

Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului.

Astfel, s-a constatat cu certitudine intenția lui Carp Roman de a deposeda părțile vătămate de mijloacele financiare prin abuz de încredere.

De altfel, din actele cauzei se constată că însuși inculpatul indică poziții contrare a activității lui de întreprinzător, pe de o parte ca angajat neoficial al magazinului de mobilă a lui Zburlea Trofim, pe de altă parte ca întreprinzător individual, prin care se confirmă că inculpatul n-a activat legal, dar caută poziția convinabilă pentru a combate învinuirea.

Ce ține de argumentul că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe concludente care ar demonstra vinovăția inculpatului, instanța specifică că chestiunea de aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În recurs se mai invocă ca temei de anulare a hotărârii judecătorești și pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - faptei săvârșite li s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Carp Roman decât cea în baza căruia acesta a fost pus sub învinuire.

Cât privește motivul invocat de recurent precum că prima instanță a pronunțat sentința în lipsa inculpatului, indicînd că astfel i-a fost încălcat dreptul la apărare, Colegiul penal ține să menționeze următoarele.

Potrivit prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Astfel, alin. (2) și alin. (3) ale articolului menționat stipulează că, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul: 1) cînd inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță; 2) cînd inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui; 3) examinării unor cauze privitor la săvîrșirea unor infracțiuni ușoare cînd inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa. În cazul judecării cauzei în lipsa inculpatului, participarea apărătorului și, după caz, a reprezentantului lui legal este obligatorie.

Din materialele cauzei Colegiul penal reține că, cauza penală în privința lui Carp Roman a fost examinată în prima instanță în lipsa inculpatului, astfel, inculpatul Carp Roman, fiind obligat de a nu părăsi localitatea, fiind legal citat, nu s-a prezentat, în legătură cu ce a fost dispusă aducerea lui forțată, însă, potrivit raportului inspectorului al IP Florești, Grinevici Ig. din 04.04.2013, s-a stabilit că Carp Roman nu locuiește pe adresa indicată și că este plecat peste hotarele țării (f.d.115, vol.1). Din aceste considerente, prin încheierea din 21.05.2013, inculpatul a fost anunțat în căutare (f.d.157-158, vol.1), iar la 23.05.2013, de către Inspectoratul de Poliție Florești a fost pornit dosar de căutare nr.2013220052 (f.d.106, v.1).

Prin urmare, nu poate fi reținut temeiul recurentului, precum că cauza a fost examinată în lipsa sa, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece interesele fiindu-i reprezentate de apărătorul din oficiu – Havrun Alexandru (f.d. 104, vol.1), care i-a apărat drepturile și a acordat asistență juridică, și a participat pînă la finisarea examinării cauzei în prima instanță.

Colegiul penal invocă că potrivit jurisprudenței CtEDO, cauza Kattan vs România - 21.01.2014, s-a statuat că „nu va fi încălcat art. 6 din Convenție, în cazul cînd inculpatul contribuie la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său - examinarea cauzei în lipsa sa. În cazul cînd inculpatul a cunoscut despre desfășurarea judecării și nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a inculpatului.”

Astfel, Colegiul penal constată, că motivul invocat sub acest aspect este declarativ, în speța dată nu au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO și anume cauza penală fiind judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat, iar decizia contestată cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea totală a vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Carp Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(4) Cod penal și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Astfel, instanța conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat nu există și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Carp Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2017, în cauză penală privindu-l pe ***Carp Roman xxxx***, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 august 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

TOMA Nadejda

TIMOFTI Vladimir